

MESIKÄMMEN

Partiolippukunta Mankkaan Eräsusien virallinen tiedotuslehti

**Kaikkien aikojen
lippukuntaretki**

Vinkuli-talvileiri

Uusi kämppä

I/2014

Mesikämmen

Mesikämmen on partiolippukunta
Mankkaan Eräsusien virallinen
tiedotuslehti.
20. vuosikerta.

ISSN-tunnus

Painettu: ISSN 2342-1207
Verkkojulkaisu: ISSN 2342-1215

Painos

150 kpl

Painopaikka

Tapiolan seurakunta

Päätoimitus ja taitto

Juuso Heikkilä
juuso.heikkila@erasudet.fi

Toimitus

Heidi Aarnio, Maarit Alkula
Hanna Järvisalo, Emil
Lehmonen, Kirsi Sipilä
mesikammen@erasudet.fi

Mankkaan Eräsudet ry

Mankkaan Eräsudet eli MES on
espoolainen partiolippukunta.

Perustettu

1994

Jäsenmäärä

157

Verkkosivut

www.erasudet.fi

Lippukunnanjohtaja

Satu Heinonen
satu.heinonen@erasudet.fi

Kokoontumispaikka

Mankkaan Makasiini
ja Asukaspuisto
Vanhan-Mankkaan kuja 2 C

Sisällys

Pääkirjoitus Juuso Heikkilä	3
Teretulemast Tallinnasse! Jarmo Heinonen	4
Samoajat villiintyivät Gloriassa Anna Vuorenmaa	6
Haastattelussa: Satu Heinonen Kirsi Sipilä	7
Talvileiri, paras leiri Ville Vuorenmaa	9
Kaikkien aikojen lippukuntaretki Juuso Heikkilä	12
Pulmasivu Juuso Heikkilä	15
Uusia hankintoja Emil Lehmonen	16
Juurut	18

PÄÄKIRJOITUS

Voit vaikuttaa!

Suomen Partiolaisten ohjelmapainotus vuonna 2014 on ”Kuulun Maailmalle”. Tämä vuosi on siis omistettu vaikuttamiselle ja kansainvälisyydelle. Nämä kuulostavat suurilta ja yleviltä teemoilta, mutta miten ne voisivat käytännössä näkyä ryhmien kokouksissa ja tapahtumissa?

Ensimmäinen osa ohjelmapainotusta on vaikuttaminen. Lapset ja nuoret haluavat päästä vaikuttamaan maailmaansa. Partion tavoitteena on tarjota siihen mahdollisuus. Minun mielestäni tämä tavoite on toteutunut lippukunnassamme erinomaisesti. Tänä vuonna päämääränä voisi olla se, että vaikuttamisen mahdollisuuksia pidetään yllä ja niistä kerrotaan kaikille.

Miksi siis epäroïdä? Kaikilla meillä on hienot mahdollisuudet päästä vaikuttamaan partiotoimintaan.

Voit vaikka kertoa johtajallesi, mitä haluaisit tehdä enemmän partiossa. Vai syötiinkö viime retkellä liian vähän maksalaatikkoa? Ehdota lisää maksalaatikkoa ruokalistaan. Jos olet sudari tai seikkailija, voit vaikka kertoa uuden leikin ja pyytää, että sitä leikitään kokouksessa.

Johtajien ja aikuisten pitäisi varoa ”ei-osallistumista”. Olen havainnut, että siihen syyllistytään esimerkiksi kouluissa. ”Ei-osallistumisella” tarkoitan toimintaa, jossa lapset ja nuoret pyydetään osallistumaan päätöksiin, mutta heille ei anneta mitään oikeaa mahdollisuutta vaikuttaa tulokseen. Tällainen vie ainoastaan aikaa ja saa nuoret turhautumaan. Onneksi tällaista toimintakulttuuria ei ole partiossa. Pidetään huoli, ettei sitä ole jatkossakaan!

Juuso Heikkilä

Mesikämmenen päätoimittaja

TARPOJEN RETKI VIROON

Teretulemast Tallinnasse!

TEKSTI JARMO HEINONEN

Kaksi tarpojaryhmää teki tammikuussa matkan Tallinnaan osana yhteiskuntatarppoa. Tavoiteena oli saada kokemuksia uusista kulttuureista. Mutta mitä sanoo Heinä, matkan valvoja?

Ville tekstasi joululomalla ja kysyi, lähdenkö holhoamaan heidän ryhmäänsä Tallinnaan joululoman lopussa. Tokihan se kävi, vaikka en tiennytäkään, mitä valvojalta odotetaan.

Helsingin päässä oli aikaisin odotamassa väsyneen näköisiä, mutta sitäkin riehakkaimpia matkalaisia. Satamaterminaalissa olivat Oliver, Atte, Saku, Onni, Tuomas, Antti, Juuso, Sara, Anna, Eve, Saaga, Ville, Satu, Ilkka ja Emil nuokkumassa, odottamassa pääsyä tullitarkastajien tarkan katseen alle. Harmillisesti ketään ei läpivalaistu eikä kukaan joutunut vatsahuuheltuun, ehkäpä edellisestä matkasta naapurimaahan oli kulunut jo tovin ja maailma muuttunut, sillä tullihenkilöt hymyilivät meille.

Ville oli järjestänyt yhden hytin oleskelutilaksemme, ja jotenkin ihmeellisesti koko poppoo ahtautui sinne kuin sillit purkkiin. Enpä ollut aikaisemmin nähnyt, miten korttipeliä pelataan kolmella eri korkeudella, eli ylä-, alapedin

ja lattian välillä. Toisaalta, miten sitä olisi muutenkaan voinut siinä tilassa pelata. Olisin toki virallisena valvojana mennyt väliin, jos peli olisi muuttunut räsypokaksi tai rahapanoksia olisi väläytetty. Tosin Oliverin puheista en aivan ole varma, olisiko viimeksi mainitusta ollut jollain tasolla kyse juuri ennen kuin laiva saapui Tallinnaan.

Loskainen keli ei haitannut, pikemminkin joudutti askelia vanhankaupungin sokkeloihin. Kaupungin torilla oli mökkiä ja telttaa täydessä myynti-iskussa, ja Ville jopa rohkaistui ostamaan ruskeita, makkaran näköisiä rasvapötkyjä. Tuoksu oli hyvä, mutta ulkonäkö ei välttämättä Michelin-tähtiä keräävä. Villen ja Emilin ilme puraisujen jäljiltä ainakin pysyi pökkana. Kukaan ei erehtynyt ostamaan torin meripihkakoruja tai muuta turistikrääsää. Aikaa ei kuitenkaan ollut hukattavaksi, sillä vuorokauden matkalla ei ehdi pitkäksi aikaa pysähtymään.

Laivalta saadusta kartasta löytyivät Tallinnan alle kulkevat tunnelit. Muu-

toin hyvä, mutta paikan päällä selvisi, että päästäkseen kylmiin ja kosteisiin tunneleihin jäätymään olisi liput pitäneet varata kaksi viikkoa etukäteen. Historian havina jäi tällä kertaa kokematta maan alta, mutta kekseliäät johtajat hankkivat liput torniin ja museoastaloiden sekaan. Jostain syystä pojat tuntuivat viihtyvän konepistoolien, muskettien, pistimien ja laivatykkien seassa. Taisi muutama upseerisuikkakin käväistä päässä ja armeijatulunakaan lähes puettiin päälle.

Historiaa Tallinnassa löytyikin, olihan se joutunut milloin Hansakauppiain kynsiin, milloin sen ovia oli kolkutellut Ruotsin kuningas ja milloin pommittaneet saksalaiset – viime sodassa Tallinnan tunnelit olivat toimineet kaupunkilaisten pommisuoja. Muuritkin olivat korkeita. Sen huomaisimme, kun kiersimme linnanmuuria viertävää portaikkoa ja laskeuduimme venäläiselle alueelle etsimään ruoka- paikkaa. Muutamien harha-askelien jälkeen löytyi oikein sopiva apettaja, toisessa kerroksessa sijaitseva intialainen ravintola. Elevant-niminen ravintola oli lähes tyhjä, kun eräsudet valloittivat parhaat paikat. Ruokaa oli riittävästi ja maustetta runsaasti – joku jopa väitti että liikaakin. Tarjoilija tosin hiukan tuskastui lopussa, mutta ammattilaisena hoiti homman tyylikkäästi, kun jokainen maksoi yksitellen oman laskun-

sa. Täytyy kehua sanoa, että yllättävän hienosti ryhmän ravintolakäyttäytyminen sointui, ja mielellään asioi hyvin käyttäytyvien nuorten kanssa ravintolassa. Mihin ihmeessä muka tarvittiin valvojaa?

Nassujen täytyttyä oli aika tutustua kauppoihin. Kauppakeskus imaisi porukan nopeasti sisuksiinsa, ja Tallinnan oudon nimiset suklaat ja juomat löysivät kasseihin. Kovin yllättäviä tuotteita ei löytynyt, vaikka näytti siltä että ainakin tytöt viihtyivät hepenemyymälöiden seassa. Emilin ja Villen kanssa olimme lähellä joutua KGB:n kynsiin, sillä olimme astua Viru-hotellin KGB-museoon, mutta pääsylippu maksoi hiukan liikaa. Siksipä etsiydimme ostamaan kristallilaseja; Tallinna on kuuluisa hyvistä ja halvoista kristalliasiatioistaan. Koska aikaa vielä riitti, kaupunginmuseossa ehdimme kolmistaan katsastaa historiallisia esineitä ja kaupungin alta kaivettuja tarvikkeita. Pimeys alkoi siinä vaiheessa laskeutua kaupunkiin.

Laivamatka takaisin kotimaahan kulki rattoisasti yhdessä pienessä hytissä jutellen, pelaten ja maailmaa parantaen. Joku kävi välillä taxfree-myyrmälästä ostamassa karkkeja ja muuta terveellistä suuhunpantavaa. Jollakulla taisi koko viikon sokerivitaminimäärä täyttyä. Leppoisa retki ja hienosti käytettyvä nuorisosa, mikäpä siinä oli valvojana toimia lumisessa Tallinnassa. □

SAMOAJAT GONE WILD

Samoajat villiintyvät Gloriassa

TEKSTI & KUVA ANNA VUORENMAA

Tammikuussa MESin samoajavartio Vompatit lähti PäPan järjestämiin Samoajat Gone Wild -bileisiin viettämään huvittoman illan vanhojen ja uusien kavereiden kanssa.

Lähdimme Helsinkiin bussilla (josta Heidi tosin myöhästyi) ja löysimme helposti Glorian vanhempien epäilyistä huolimatta. Tullessamme ovella oli jo aikamoinen jono. Jouduimme jonnottamaan jonkin aikaa (tällä välin Heidikin oli päässyt perille), mutta pääsimme kuitenkin sisään ennen

totaalista jäätymistä. Kaiken kaikkiaan paikalla oli noin 140 samoajaa ja ei-vielä-partiolaista. Illan aikana esiintymässä oli Helmi-leiribiisistä tutut Kapteeni Föp Föp ja MC Viskaali sekä Kuningasidea. Ohjelmassa oli esiintyjien lisäksi toisiin partiolaisiin tutustumista ja tietysti samoajille tuttua krebaamista. □

UUSI LIPPUKUNNANJOHTAJA

Haastattelussa: Satu Heinonen

TEKSTI & KUVA KIRSI SIPILÄ

Mankkaan Eräsusien syyskokous valitsi joulukuussa seuraavan lippukunnanjohtajan. Uusi lippukunnanjohtaja Satu Heinonen kertoo, että parasta partiossa ovat kaverit ja mahdollisuudet.

Mitä olet tehnyt lippukunnassa ennen nykyistä pestiäsi?

Olen johtanut ryhmää tai parhaimmillaan kolmeakin 12-vuotiaasta asti. Lippukunnan hallituksessa olen ollut jo niin monta vuotta, etten muistakaan milloin aloitin. Olen ollut kolovastaavana kolmisen vuotta, viime vuoden apulaislippukunnanjohtajana ja nyt samoaja- ja tarpojaluotsina.

Millaiselta lippukunnanjohtajan pesti on tuntunut tähän mennessä?

Lippukunnanjohtajuus on iso palalisää paperipartiota. On sitä hake-
musta ja tätä kertomusta ja tuo kaa-
vakekin pitäisi täyttää. Ei sitä ennen
tarvinnut kuin oman ryhmän toi-
mintasuunnitelmat tehdä. Ei tämä
olisi rankkaa, jos ei samalla vetäisi

kahta ryhmää ja osallistuisi kaiken maailman järjestelyihin eri tapahtumissa.

Mitä teet partion ulkopuolella?

Toinen ihana harrastus minulla on ratsastus. Käyn ratsastamassa kerran tai kaksi viikossa aina perjantaisin ja lauantaisin, jos vain suinkin pääsen. Usein viikonloppuna on jokin partiotapahtuma, joten tunteja tulee siirrettyä usein toisille päiville. Yritän partion ohella myös opiskella kotieläintiedettä Helsingin yliopistolla. Tiesittekö muuten, että maitopurkin kyljessä oleva mustavalkoinen lehmä on rodultaan holstein-früsiläinen ja peräisin Hollannista? Suurin osa suomalaisista lehmistä taas on ruskeavalkoisia.

Mesikämmen 1/2014

Mitä ovat tähänastisen partiourasi ikimuistoisimmat hetket?

Englannin jamboree 2007. Jos olet nyt 14–17 vuotta, lähde Japanin Jamboreelle 2015! Kaikilta leireiltä jää aina hyviä muistoja, siellä partio on parhaimmillaan. Mieleen ovat jääneet myös Lapin-vaellukset kau- niissa maisemissa.

Mikä saa sinut pysymään partion parissa vuodesta toiseen?

Kaverit ja mahdollisuudet. Partiossa voi tehdä vaikka mitä, mitä ei välttämättä muuten elämässä pääsisi tekemään, ainakaan vielä näin

nuorena. Kuinka moni voi sanoa tehneensä ruokaa nuotiolla? Tai rakentaneensa rinkastaan lautan ja kelluneensa sillä joen poikki? Tai keilanneensa oikeilla välineillä keskellä metsää? Aina tapahtuu jotain uutta.

Mitä toivot kokevasi partiossa tulevaisuudessa?

Haluaisin päästä toteuttamaan jostain ulkomaanprojektia tai lähteä leirille johonkin toiseen maahan.

Tämän vuoden siistein partiota- pahtuma?

Väiski. Leireillä on aina parasta! □

▲ Satu Heinonen Kilkkeellä 2010

VINKULI

Talvileiri, paras leiri

TEKSTI VILLE VUORENMAA KUVAT EPT

Hiihtolomalla talvileiri Vinkulille lähtijät pääsivät kokeilemaan napakelkkailua ja lumikenkäilyä. Vinkuli-eläin oli puolestaan suunnitellut leirille oman tanssin nimeltä Tankuli-vinssi.

Hiihtolomalla muiden värjötellessä hiihtokeskusten hissijonoissa satapäinen joukko espoolaisia partiolaisia kerääntyi Kattilajärven leirialueelle perinteiselle Vinkuli-talvileirille. Eräsusista paikalle oli eksynyt lähes kymmenpäinen edustusjoukko – eikä ihme, sillä talvileirithän ovat tunnetusti kesäleirejä hausempia. Enkä nyt edes valehtele!

Tällä kertaa leiri alkoi haikilla, jossa lumenpuutteen vuoksi edettiin hiihtämisen sijasta kävellen. Päivä huipentui yöpymiseen laavussa avotulen äärellä, josta kaikki leirivartiot eli kiepit selvisivät ilman palaneita makuupusseja tai jäätyneitä ruumiinosia.

Keskiviikkona saavuttiin viimein itse leiriin ja päästiin asiaan. Teltat kaasaan ja leiri pystyy, ja pian olikin leirialue täynnä innokkaita partiolaisia.

Leirin ohjelmaan sisältyi paljon leikkejä (kukapa haluaisi värjötellä paikallaan) ja talvisia aktiviteetteja. Suuren suosion saavutti järven jäälle tehty napakelkka, joka kiiti huimaa vauhtia ympäriinsä.

Mesikämmen I/2014

Iltaisin pimeään laskeuduttua leirissä oli rauhallisempaa ohjelmaa. Edelliseltä Helmi-leiriltä tutuksi tullut leffailta oli myös ohjelmassa, ja elokuvana tietysti Ice Age 2. Viimeisen illan kruunasi hulvattomat bailut, joita tähdittivät paisti raikuva musiikki myös 10 jätkänkynttilää.

Varsinaisen leirin päättymisen jälkeen johtajaikäiset jäivät vielä Kattiksen kämpälle vuorokaudeksi ”jatkoille” saunomaan ja rentoutumaan leirirupeaman jälkeen. Kotiin päästyään niin johtajat kuin leiriläisetkin nukuivat varmasti makeasti – yölliset kipinävuorot alkavat viikon mittaan väsyttämään kummasti.

Hiihtolomalla 2015 on muuten taas Helmi-talvileirin vuoro, joten merkkäathan sen jo kalenteriisi! □

Mesikämmen I/2014

KEVÄÄN LIPPUKUNTARETKI

Kaikkien aikojen lippukuntaretki

**TEKSTI JUUSO HEIKKILÄ
KUVAT JUUSO HEIKKILÄ & VILLE VUORENMAA**

Etkö tullut lippukuntaretkelle? Olisi varmaan kannattanut. Kevään lippukuntaretki oli Mankkaan Eräsusien 20-vuotisjuhlavuoden kunniaksi isompi, huikeampi ja upeampi kuin koskaan.

Kevään lippukuntaretki pidettiin 7.–9.3.2014 Kiljalla. Kämpänä oli Kassu, joka on eittämättä yksi lähialueen upeimmista partiokämpistä. Kassulla on nimittäin laitostason keittiö, vesivessat, langaton lähiverkko ja nukkumapaikat yli 100 hengelle. Ihan huvin vuoksi tätä kämppää ei varattu, vaan retkiemme osallistujamäärät alkavat olla jo niin suuria, että juurikaan pienempään kämppään ei enää olisi mahtunut. Onhan MES jo Espoon toiseksi suurin lippukunta!

Ensimmäisenä retkelle saapuivat Ville, Antti ja Juuso Villen täpötä-

dessä autossa käytyään ensin ostamassa viimeiset unohtuneet retkitarvikkeet Leppävaaran Sellosta. Kun tavarat oli saatu kannettua sisään ja ruoat vietyä keittiöön, pihaan saapui-kin jo pian bussilastillinen Eräsusia.

Kun kaikki olivat päässeet majoittumaan sisälle, oli iltanuotion aika. Nuotion puut näyttivät aivan litimäriltä, mutta nuotio syttyi kuitenkin roihahtaen palamaan ensimmäisestä tulitikusta. Iltanuotiolla päästiin nauttimaan hauskoista sketseistä, pienistä näytelmistä ja muista upeista esityksistä. Sitten laulettiin nuotiolauluja ja leikittiin suohon-

laulantaa. Kun laulut oli laulettu ja nuotio alkoi jo hiipumaan, siirryttiin takaisin kämpälle syömään iltapalaa ja pesemään hampaat.

Lauantaiamuna aamupalan jälkeen kaikki lähtivät ulos leikkimään hauskoja ulkoleikkejä ja odottelemaan sudenpentujen saapumista. Lippu nostettiin salkoon yhdessä vierei-

sen kämpän partiolaisten kanssa.

Kun sudenpennut olivat saapuneet ja majoittuneet, oli jo lounasaika.

Lounaan jälkeen oli vuorossa Kaikkien Aikojen Rastirata. Rastiradalla aktiviteetteja olivat mm. pussihyppely, johtajien tunnistaminen vanhoista valokuvista, ensiapu ja paljon muuta. Pääsivätpä ryhmät kokoamaan laser-peili-sokkelonkin. Rastiradan jälkeen mentiin syömään päivällistä.

Illalla pääsi käymään saunassa. Niille, jotka eivät olleet saunassa, pidettiin ohjelmana askartelua. Jotkut menivät askartelua piiloon kaappiin.

Sen jälkeen alkoivat bileet. Bileissä kaikki saivat valotikkuja, hampurilaisia, muuta herkullista syötävää ja jälkiruokaa sekä sprites-ta, fantasta ja mehusta sekoitettuja

Mesikämmen I/2014

▲ Metsästä löytyi mysteerisiä ankoja.

herkullisia drinkkejä kuten *Alexin erikoinen* ja *Akkuporakone*. Bileiden jälkeen mentiin nukkumaan. Sunnuntaina päivä alkoi aamu-

palalla ja lipunnostolla. Sitten mentiin ulos leikkimään lipunryöstön tapaista leikkiä, jossa tehtävänä oli varastaa vastustajajoukkueen kananmunakennosta kaikki munat.

Kun leikki oli saatu päätökseen, niin siirryttiin sisälle syömään lounasta ja pakkaamaan tavarat. Sitteen edessä oli siivousurakka, joka saatiin kuitenkin valmiiksi melkein tavoiteajassa. Sen jälkeen kaksi bussia saapui pihaan viemään kaikki uupuneet mutta iloiset retkeilijät takaisin Mankkaalle. □

▲ DJ Ile ja turvamiehet

▲ Bussi lähdössä Kiljalvalta

PULMASIVU

TEHTÄVÄ JUUSO HEIKKILÄ

S	I	M	K	I	P	I	N	Ä	M	I	K	K	O	U
Y	P	T	N	S	A	J	R	U	R	O	O	T	D	O
R	E	A	V	O	L	E	F	V	A	L	M	I	S	S
A	R	T	O	S	A	D	S	I	E	K	P	T	M	L
N	D	H	T	A	T	R	A	N	G	I	A	E	S	R
D	U	A	H	A	M	I	K	T	F	V	S	J	A	D
M	K	S	U	U	N	N	I	S	T	U	S	E	J	V
K	N	J	I	T	O	K	H	L	U	P	I	S	T	A
L	A	A	V	U	T	K	I	G	L	H	K	U	L	E
K	O	M	I	J	K	A	M	I	I	N	A	I	A	L
A	I	I	I	K	O	L	A	E	T	G	T	A	K	T
E	P	A	R	T	I	O	P	I	I	R	I	G	L	A
M	N	I	N	L	K	J	K	M	K	O	N	S	V	J
K	E	M	V	O	N	E	J	A	K	A	R	T	T	A
S	U	D	E	N	P	E	N	T	U	U	R	U	O	V

Löydätkö kaikki partiosanat? Niitä on yhteensä 14.

Uusia hankintoja

TEKSTI EMIL LEHMONEN

Mankkaan Eräsusien 20-vuotista taivalta on varjostanut eräs puute: Eräsusilla ei ole lainkaan omaa kämppää. Nyt tilanne on kuitenkin korjattu, ja uusi kämppää siirtyy Eräsusien omistukseen virallisesti tiistaina 1.4.

Keväisenä maaliskuun päivänä se varmistui: Mankkaan Eräsudet sai kämpän! Mikä parasta, kämppää sijaitsee Espanjan etelärannikolla, Torremolinoksesta hieman itään.

Kuinka tällainen mahdollisuus oikein saatiin toteutettua? Matkassa oli mukana hiukan onnea sekä huikean paljon lykkyä! Eräsusien hallitus päätti osallistua Suomen Partiolaisten arvontaan, jossa pääpalkintona oli kämppää lippukunnan vapaavalintaisesta paikasta. Arvontaan osallistuakseen täytyi luovuttaa yhden aiemmin lippukunnan hallituksessa istuneen sielu Suomen Partiolaisten käyttöön, mutta tutkiva journalistimme ei saanut selville, kenestä on kyse. Eräsusien voit-

toa edisti myös se, että arvontaan osallistui vain kolme lippukuntaa pääkaupunkiseudulta. Tämän hulahutaan johtuneen siitä, ettei arvonnasta puhuttu mitään julkisuudessa tai sähköpostilistoilla, vaan vain suljetuissa Facebook-ryhmissä.

”On hienoa, että meidän lippukunnalle tarjoutui tällainen mahdollisuus, jonka käyttämättä jättäminen olisi ollut täysin höpsöä”, kertoo lippukunnanjohtajamme Satu Heinenen. ”Valitsemamme paikka Espanjan rannikolla osoittautui hyväksi vaihtoehdoksi, sillä kun ajatellaan meidän olevan espoolainen ja erityisesti mankkaalainen lippukunta, täytyy kämpässämme olla tiettyä tasoa.” 300 neliötä kattavassa merenrantakämpässä voidaan jatkossa

järjestää perinteisiä lippukuntaretkiä sekä myös ryhmien omia viikonloppuretkiä. ”Retkien matkakulut tulevat kasvamaan normaalista, mutta osa kuluista tullaan joka tapauksessa kattamaan Mankkaan Makasiinin lattian alta löytyneen toivomuskaivon antimilla”, Satu kertoo.

Hyvän varustetason kämpän eduiksi nähdään muun muassa rantasauna, mahdollisuudet kohtaamiin eteläeurooppalaisen kulttuurin ja luonnon kanssa sekä kasvava

kiinnostus lippukunnan retkiä kohtaan. Kämpän käyttöönottoa tullaan juhlistamaan ensi syksyn lippukuntaretkellä, jonka retkenjohtaja Ville Vuorenmaa kommentoi asiaa näin: ”Kannattaa tulla, nimittäin siitä retkestä tulee mahtavin ikinä!” Retken juhlalounaalla tullaan tarjoamaan paikallisia herkkuja, kuten espanjalaista silliä kuravelliliemessä. Lisätietoja retkestä tullaan jakamaan kokouksissa loppukeväästä jaettavilla lapuilla sekä sähköpostilla. □

©iStockphoto

▲ Uudelta kämpältä avautuu upea näköala.

Juorut

Tuoreimmat huhupuheet ja hauskimmat kaskut

Lippukuntaretkellä metsästä löytyi 11 mysteeriankkaa.

Lippukuntaretkellä johtajiston huoneen ikkunaan ilmestyi aika ebin teksti.

Lippukuntaretkellä etsittiin sudareita kaapeista ja sänkyjen alta.

Lippukuntaretken johtaja oli niin kiireinen, ettei missään vaiheessa ehtinyt jauhaa maksaa, ja maksalaatikko jäi saamatta.

Lippukuntaretken ruokaäänestyksessä maksalaatikko sai 2941 ääntä. Yhteensä annettiin 8673 ääntä. Vertailun vuoksi, Mankkaalla on 7719 asukasta.

Snow de Mankkaan tuotto ei jäänyt Eräsusille hääppöiseksi, mutta onneksi letuntekijät saivat syödä ylimääräiset tuotteet. Meinas hukkaantua myös viiri, joka unohtui tapahtumassa seinälle.

Eräsudet on tällä hetkellä Espoon toiseksi suurin lippukunta. Aikoinaan Tellervoiset toivoivat Eräsusien yhdistämistä heihin, nyt Tellervoiset on liitetty Otavaeltajiin. Olisikohan yhdistetystä lippukunnasta tullut MeTeOv tai jopa Meteli?

Hanna on muuttanut Saksaan ja aikoo kokeilla partiota Baijerissa!

Mesikämmen I/2014

Oletko kuullut hyvän juoron?
Lähetä se Mesikämmenen
toimitukselle!
mesikammen@erasudet.fi

Juuso sähläsi perusteellisesti kirjoittajaan Hullujen muilien toimintasuunnitelmaa. Toimintasuunnitelmaa on jouduttu tähän mennessä korjaamaan jo ainakin kolmeen otteeseen.

Ville sai ajokortin, mutta Timo vasta yrittää.

Tarpojat ostivat Tallinnan retkellään varmaan ainakin 5 litraa Coca-Colaa. Se on yhtä paljon kuin ihmisellä on verta. Sokeria tuo määrä taas sisältää n. 200 sokeripalan verran.

Ville, Timo ja Jaakko kirjoittavat ylppäreitä, Antti Vuorela tekee diplomaatyötä, Satu, Maarit ja Kati tekevät kandia ja Satu tekee gradua.

Sofia on Afrikassa!

Juhlista jäi paljon ruokaa yli ja johtajat söivät juhlaruokaa viikon putkeen!

Juuso ja Meri kävivät Hollannissa. Tulli ei kuitenkaan pysäyttänyt, eli tuliaisheet lienevät tulppaneja?

Heinä valittiin uudestaan Partioheraldikojen puheenjohtajaksi. Eikös heraldiikka liittynyt jotenkin kuvioneulomiseen?

Ryhmät

SUDENPENNUT

Lumileopardit

Satu Heinonen
Minna Perälampi

Sudet

Antti Vuorela
Jarmo Heinonen
Henri Järvisalo

Lepakot

Alex Virtanen
Jaakko Hassinen

Oravat

Minna Vääräniemi
Hanna Järvisalo

Kotkat

Alex Virtanen
Timo Takala

SEIKKAILIJAT

Hullut muulit

Juuso Heikkilä
Ilkka Lappeteläinen

Pöllönpokaset

Suvi Attila
Kirsi Sipilä

Vihaiset linnut

Ville Vuorenmaa
Antti Vuorenmaa
Saku Laakkonen

TARPOJAT

Virta-ankat

Meri Heinonen
Tuulikki Seppälä

Dodot

Satu Heinonen

Piippoleväkotilot

Ville Vuorenmaa
Emil Lehmonen

keskiviikkoisin kello 17–18 Makasiinilla

satu.heinonen@erasudet.fi
minna.peralampi@erasudet.fi

keskiviikkoisin kello 18–19 Makasiinilla

antti.vuorela@erasudet.fi
jarmo.heinonen@erasudet.fi
henri.jarvisalo@erasudet.fi

tiistaisin kello 18–19 Makasiinilla

alex.virtanen@erasudet.fi
jaakko.hassinen@erasudet.fi

keskiviikkoisin kello 17–18 Asukaspuistossa

minna.vaaraniemi@erasudet.fi
hanna.jarvisalo@erasudet.fi

tiistaisin kello 17–18 Makasiinilla

alex.virtanen@erasudet.fi
timo.takala@erasudet.fi

keskiviikkoisin kello 19–20 Asukaspuistossa

juuso.heikkila@erasudet.fi
ilkka.lappetelainn@erasudet.fi

keskiviikkoisin kello 18–19 Asukaspuistossa

suvi.attila@erasudet.fi
kirsi.sipila@erasudet.fi

keskiviikkoisin kello 19–20 Makasiinilla

ville.vuorenmaa@erasudet.fi
antti.vuorenmaa@erasudet.fi
saku.laakkonen@erasudet.fi

tiistaisin kello 19–20 Makasiinilla

meri.heinonen@erasudet.fi
tuulikki.seppala@erasudet.fi

keskiviikkoisin kello 19–20 Asukaspuistossa

satu.heinonen@erasudet.fi

keskiviikkoisin kello 20–21 Makasiinilla

ville.vuorenmaa@erasudet.fi
emil.lehmonen@erasudet.fi

